หอสมุดกลาง ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

วิธีการหาเกณฑ์อายุที่สมควรในการออกนัดพบกับเพื่อนชายของวัยรุ่นหญิงตามมาตรฐานสังคมไทย

เกณฑ์ในการออกนัดพบกับเพื่อนชายของวัยรุ่นหญิงตามมาตรฐานสังคมไทย เป็นเกณฑ์วัดวัยรุ่นหญิง ว่ามีการออกนัดพบกับเพื่อนชายเร็วกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสังคมไทยหรือไม่ โดยผู้วิจัยสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์เกณฑ์การออกนัดพบกับเพื่อนชายตามมาตรฐานสังคมของวัยรุ่นหญิงไทย ตามขั้นตอนดังนี้

1. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 50 คน เป็นหญิง 50 คน ที่อายุ 20 – 45 ปี ตามระดับการศึกษา ดังแสดงในตาราง โดยใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่าเด็กหญิงควรออกนัดพบกับเพศชายได้เมื่ออายุเท่าไร

การศึกษา / อายุ	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	10	10	10	10
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	10	10	10	10	10

ตาราง 2 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาเกณฑ์การออกนัดพบเร็ว จำแนกตามการศึกษา และอายุ

2. นำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย (Mean) ผลที่ได้จะเป็นเกณฑ์อายุของวัยรุ่นหญิงที่สมควรออกนัดพบกับเพื่อนชายในสังคมไทย และวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบกับเพื่อนชายเร็วกว่าเกณฑ์อายุนี้ถือว่าวัยรุ่นหญิงคนนั้นออกนัดพบเร็ว

3. กำหนดเกณฑ์ออกนัดพบเร็ว ที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ mean – 0.5 SD และกำหนดเกณฑ์ออกนัดพบตามบรรทัดฐานสังคม ที่อายุมากกว่า หรือ เท่ากับ mean

4. ผลที่ได้ mean = 17.99 SD = 1.64 นั่นคือ 17.99 – 0.5 (1.64) = 17.17 ดังนั้น เกณฑ์ออกนัดพบเร็วคืออายุ 17 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จากโรงเรียนรัฐบาลรูปแบบสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 619 คน โดยผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 โรงเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนโรงเรียนละ 3 ห้อง

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างมีรายงานในบทที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น

1. ข้อมูลส่วนบุคคล วัดเกรดเฉลี่ยสะสม รายรับโดยเฉลี่ย และแบ่งสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย

2. ข้อมูลพฤติกรรมการออกนัดพบในอดีตและปัจจุบัน ใช้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือออกนัดพบไม่เร็ว และออกนัดพบเร็ว และใช้แบ่งประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง

3. พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม ใช้วัดพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม

4. จำนวนของเครือข่ายกลุ่มเพื่อน ใช้วัดปริมาณของเครือข่ายกลุ่มเพื่อน

ส่วนที่ 2 มาตรวัดและแบบสอบถาม ทั้งหมด 7 ฉบับ ได้แก่

1. แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (FAD) ใช้วัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

2. แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน ใช้วัดการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน

3. แบบวัดอิทธิพลของสื่อ ใช้วัดอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการออกนัดพบ

4. แบบวัดการเห็นคุณค่าของตนเองสำหรับนักเรียน ใช้วัดการเห็นคุณค่าของตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

5. แบบวัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ ใช้วัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่

6. แบบวัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและคู่นัดพบ ใช้วัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและคู่นัดพบ

ส่วนที่ 1

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย และรายรับที่ได้ในแต่ละวันโดยเฉลี่ย จำนวน 7 ข้อ

2. ข้อมูลพฤติกรรมการออกนัดพบ ประกอบด้วยข้อมูลการออกนัดพบของตนเองและพี่น้อง จำนวน 3 ข้อ

3. พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม เป็นคำถามเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตกับเพศตรงข้ามในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยขอคำแนะนำด้านความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ (ดูภาคผนวก ก.) จำนวน 1 ข้อ

4. จำนวนของเครือข่ายกลุ่มเพื่อน เป็นคำถามที่ใช้วัดปริมาณของเครือข่ายกลุ่มเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามการทบทวนวรรณกรรม จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2

1. แบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (FAD)

1.1 ลักษณะของแบบวัด

เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยขออนุญาตแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากเจ้าของแบบสอบถาม คือ Ryan, et al. (2005) เนื่องจากแบบวัดฉบับเต็ม มีจำนวนถึง 60 ข้อ อาจจะทำให้ผู้ตอบเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากทำแบบวัด ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องคัดเลือกเพียงบางด้านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้มากที่สุดโดยได้ปรึกษากับเจ้าของแบบวัดแล้ว และเจ้าของแบบวัดฉบับนี้ได้ให้ความเห็นว่าอนุญาต แต่ไม่ใช่ตัดรายข้อในแต่ละด้านออก โดยที่คัดเลือกมา 3 ด้านนั้นได้แก่ ด้านการทำหน้าที่ทั่วไป (General Functioning) จำนวน 12 ข้อ ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ (Affective Responsiveness) จำนวน 6 ข้อ และด้านความผูกพันทางอารมณ์ (Affective Involvement) จำนวน 7 ข้อ รวมเป็น 25 ข้อ

1.2 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1.2.1 ผู้วิจัยขออนุญาตแปลแบบวัดการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว (FAD) จากเจ้าของแบบวัด

1.2.2 ผู้วิจัยแปลแบบวัดจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทยด้วยตนเองโดยขอคำแนะนำด้านความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ (ดูภาคผนวก ก.)

1.2.3 นำแบบวัดที่แปลเป็นภาษาไทยแล้ว แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษโดยคุณพงกช ธรรมรักษ์ และคุณ Socorro Suvarnapradit

1.2.4 นำแบบวัดที่แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ส่งให้เจ้าของแบบวัดได้ดูความถูกต้องและความเข้าใจที่ตรงกันของแบบวัด จากนั้นปรับแก้ตามที่เจ้าของแบบวัดแนะนำ

1.2.5 นำแบบวัดที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดสอบที่เป็นนักเรียนหญิงที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คน เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง

ข้อคำถามกับคะแนนรวมในแต่ละด้าน (Corrected Item-Total Correlation) พบว่า ในข้อที่ 25 มีค่าต่ำกว่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) แต่เนื่องจากทุกข้อคำถามในแต่ละด้านล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ไม่สามารถตัดออกได้ ผู้วิจัยจึงยังคงข้อคำถามนี้ไว้ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของทั้งฉบับเท่ากับ .91

1.3 เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4	1
เห็นด้วย	3	2
ไม่เห็นด้วย	2	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	4

1.4 การแปลผล

เนื่องจากแบบวัดฉบับเต็ม สามารถนำไปใช้เพื่อการทดสอบทางคลินิกได้ ซึ่งจะมีค่าคะแนนที่ใช้ในการแปลผลบอกไว้ชัดเจนในหนังสือ Evaluating and treating families: The McMaster approach แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้ต้องการแปลผลให้รู้ผลโดยละเอียด เพียงแต่แปลผลว่า ค่าคะแนนที่สูงกว่า หมายถึง ครอบครัวทำหน้าที่ได้ไม่ดี และค่าคะแนนต่ำ หมายถึง ครอบครัวของเขาทำหน้าที่ได้ดี (Ryan, et al. , 2005)

2. แบบวัดการรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน

2.1 ลักษณะของแบบวัด

แบบวัดฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Ajzen and Fishbein (1980) ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ

2.1.1 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของเพื่อนต่อบุคคลในการออกนัดพบ ในเพื่อน 3 ประเภท คือ เพื่อนสนิท เพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนรุ่นเดียวกัน จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยข้อ 1, 3, 5 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดของเพื่อนทั้ง 3 ประเภทว่าเห็นด้วยหรือไม่กับการที่ผู้ตอบมาตรวัดจะออกนัดพบกับเพศตรงข้าม โดยกำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ (ตรงมากที่สุด = -3 ถึงตรงน้อยที่สุด = +3)

2.2.2 แบบวัดแรงจูงใจที่บุคคลจะปฏิบัติตามความคาดหวังของเพื่อน จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยข้อ 2, 4, 6 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามความคาดหวังของเพื่อน ทั้ง 3 ประเภท คือ เพื่อนสนิท เพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนรุ่นเดียวกัน โดยข้อคำถามจะสอดคล้องกับความคาดหวังของเพื่อนต่อบุคคลในการออกนัดพบ โดยกำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ (ตรงมากที่สุด = 7 ถึงตรงน้อยที่สุด = 1)

2.2 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างมาตรวัดฉบับนี้ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Ajzen and Fishbein (1980) ดังนี้

2.2.1 กำหนด "พฤติกรรม" ในแง่ของการกระทำ (action) เป้าหมาย (target) บริบท (context) และเวลา (time) ซึ่งในมาตรวัดนี้ได้แก่ "การออกนัดพบกับเพศตรงข้ามแบบสองต่อสองในช่วงวัยรุ่น"

2.2.2 กำหนด "กลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัด" หรือกลุ่มคนสำคัญที่วัยรุ่นจะนึกถึงเมื่อคิดตัดสินใจจะออกนัดพบกับเพศตรงข้าม โดยใช้คำถามปลายเปิด ถามเด็กวัยรุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ให้ตอบคำถามที่ว่า "หากคุณคิดและตัดสินใจจะออกนัดพบกับเพศตรงข้าม คุณจะนึกถึงบุคคลใดบ้าง" โดยให้ตอบได้เพียงคำตอบเดียว เพื่อหากลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัด แล้วนำคำตอบที่ได้ไปจัดกลุ่มและเรียงลำดับจากความถี่สูงไปสู่ความถี่ต่ำ จากนั้นเลือกเฉพาะคำตอบที่มีความถี่สูงไปใช้ ผลปรากฏว่ากลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มอ้างอิงที่เด่นชัดและมีความถี่สูงสุดที่กลุ่มวัยรุ่นจะนึกถึงหากคิดจะออกนัดพบกับเพศตรงข้าม และสามารถจำแนกกลุ่มเพื่อนจากคำตอบที่เด็กวัยรุ่นตอบได้ออกเป็นเพื่อน 3 ประเภท คือ เพื่อนสนิท เพื่อนในกลุ่ม และเพื่อนรุ่นเดียวกัน

2.2.3 ตั้งข้อคำถามให้สอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen and Fishbein (1980) โดยได้ข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ

2.2.4 นำข้อคำถามทั้งหมดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.2.5 นำแบบวัดที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้วัยรุ่นหญิงที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คน ทดลองทำเพื่อวิเคราะห์ความเป็นมิติเดียวกันของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) โดยได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ

2.2.6 วิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) โดยหาสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ได้เท่ากับ .87

2.3 การให้คะแนน

คำตอบข้อ 1, 3,5	คะแนน	คำตอบข้อ 2, 4, 6	คะแนน
ตรงมากที่สุด	-3	ตรงมากที่สุด	7
ตรง	-2	ตรง	6
ค่อนข้างตรง	-1	ค่อนข้างตรง	5
เฉยๆ	0	เฉยๆ	4
ค่อนข้างไม่ตรง	1	ค่อนข้างไม่ตรง	3
ไม่ตรง	2	ไม่ตรง	2
ไม่ตรงมากที่สุด	3	ไม่ตรงมากที่สุด	1

2.4 การแปลผล

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of reasoned action) ของ Ajzen and Fishbein (1980) บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm = SN) โดยบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงจะแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของบุคคลต่างๆ ในกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำพฤติกรรม (normative belief = nb) ข้อ 1, 3, 5 และแรงจูงใจที่บุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรรมตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตน (motivation to comply = mc) ข้อ 2, 4, 6 ดังนั้นในการแปลผล จะเป็นดังสมการ $SN = \sum(nb)(mc)$ ดังนั้นเมื่อรวมคะแนนจะได้ค่าอยู่ระหว่าง -63 ถึง 63 โดยถ้าคะแนนที่ได้เป็นลบ แสดงว่ากลุ่มวัยรุ่นมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนสูง และถ้าคะแนนที่ได้เป็นบวก แสดงว่ากลุ่มวัยรุ่นมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มเพื่อนต่ำ

3. แบบวัดอิทธิพลของสื่อ

แบบวัดฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยดัดแปลงจาก Brown, Halpern, and L'Engle (2005)

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ แบบวัดฉบับนี้เป็นแบบวัดอิทธิพลของสื่อที่มีต่อตัวผู้ตอบในการออกนัดพบ มีจำนวน 28 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. อิทธิพลเกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อต่างๆ กำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

2. อิทธิพลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อต่างๆ กำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบ checklist ตามจำนวนสื่อที่ผู้ตอบเปิดรับ จำนวน 7 ข้อ

I23133855

3. อิทธิพลเกี่ยวกับความถี่ในการรับสื่อต่างๆ กำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

4. อิทธิพลของสื่อต่างๆ ที่มีต่อการออกนัดพบ กำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

3.2 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1 ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามของ Brown et al. (2005) ให้เป็นภาษาไทยโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3.2.2 นำวัดไปทดลองใช้กับวัยรุ่นหญิงที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คน เพื่อวิเคราะห์ความเป็นมิติเดียวกันของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) โดยได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .89

3.3 การให้คะแนน แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.3.1. อิทธิพลเกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อต่างๆ จำนวน 7 ข้อ มีการให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน
สนใจมาก	5
สนใจ	4
เฉยๆ	3
ไม่สนใจ	2
ไม่สนใจเลย	1

เมื่อได้คะแนนแต่ละข้อมาแล้ว จึงนำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันเป็นคะแนนของด้านอิทธิพลเกี่ยวกับเนื้อหาของสื่อต่างๆ โดยข้อคำถามในด้านนี้ได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบวัดในด้านนี้เท่ากับ .84

3.3.2. อิทธิพลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อต่างๆ จำนวน 7 ข้อ เป็นแบบ checklist ตามจำนวนสื่อที่ผู้ตอบเปิดรับ มีทั้งหมด 7 สื่อ และอื่นๆ ให้ผู้ตอบระบุการให้คะแนนจะนับจำนวนเครื่องหมายที่ผู้ตอบขีดในช่องคำตอบแต่ละข้อ หากมีเครื่องหมาย 1 เครื่องหมาย หมายถึง ได้ 1 คะแนน หากมี 2 เครื่องหมาย หมายถึง ได้ 2 คะแนน โดยคะแนนที่มากที่สุด คือ 7 คะแนน เมื่อได้คะแนนของแต่ละข้อมาแล้ว จึงนำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันเป็นคะแนนของด้านอิทธิพลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อต่างๆ โดยข้อคำถามแต่ละข้อได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .90

3.3.3 อิทธิพลเกี่ยวกับความถี่ในการรับสื่อต่างๆ จำนวน7 ข้อ มีการให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน
บ่อยมาก	5
บ่อย	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เมื่อได้คะแนนแต่ละข้อมาแล้ว จึงนำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันเป็นคะแนนของด้านอิทธิพลเกี่ยวกับความถี่ในการรับสื่อต่างๆ โดยข้อคำถามในด้านนี้ได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบวัดในด้านนี้เท่ากับ .81

3.3.4. อิทธิพลของสื่อต่างๆ ที่มีต่อการออกนัดพบ จำนวน 7 ข้อ มีการให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน
เห็นด้วยมาก	5
เห็นด้วย	4
ปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยมาก	1

เมื่อได้คะแนนของแต่ละข้อมาแล้ว จึงนำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันเป็นคะแนนของด้านอิทธิพลของสื่อต่างๆ ที่มีต่อการนัดพบ โดยข้อคำถามในด้านนี้ได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) ทุกข้อ และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบวัดในด้านนี้เท่ากับ .80

เมื่อได้คะแนนของแต่ละด้านทั้ง 4 ด้านมาแล้ว จึงนำคะแนนของแต่ละด้านมารวมกัน เป็นคะแนนของแบบวัดอิทธิพลของสื่อต่างๆ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. แบบวัดการเห็นคุณค่าของตนเองสำหรับนักเรียน

แบบวัดฉบับนี้เป็นการวัดการเห็นคุณค่าของตนเองของผู้ตอบ ซึ่งสร้างขึ้นโดย Coopersmith (1967) โดยในงานวิจัยนี้ได้ใช้มาตรวัดการเห็นคุณค่าของตนเองฉบับย่อ (The School Short Form) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548)

4.1 ลักษณะของเครื่องมือ แบบวัดการเห็นคุณค่าของตนเองฉบับย่อ (The School Short Form) มีข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก และข้อคำถามทางลบ

ลักษณะการตอบคำถามเป็นแบบ 2 ตัวเลือก (Check list) โดยแบ่งการเห็นคุณค่าของตนเองออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. การเห็นคุณค่าของตนเองโดยทั่วไป (General Self-Esteem Scale) มี 12 ข้อ ข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ข้อ 1, 4, 19 ข้อคำถามทางลบ ได้แก่ ข้อ 3, 7, 10, 12, 13, 15, 18, 24, 25

2. การเห็นคุณค่าของตนเองด้านสังคม (Social Self-Esteem Scale) มี 4 ข้อ ข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ข้อ 5, 8, 14 ข้อคำถามทางลบ ได้แก่ ข้อ 21

3. การเห็นคุณค่าของตนเองด้านครอบครัวและผู้ปกครอง (Home Self-Esteem Scale) มี 6 ข้อ ข้อคำถามทางบวก ได้แก่ ข้อ 9, 20 ข้อคำถามทางลบ ได้แก่ ข้อ 6, 11, 16, 22

4. การเห็นคุณค่าของตนเองที่โรงเรียน (School Self-Esteem Scale) มี 3 ข้อ ข้อคำถามทางลบ ได้แก่ ข้อ 2, 17, 23

4.2 คุณภาพของเครื่องมือ

เนื่องจากแบบวัดฉบับนี้ สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (2548) ได้นำมาใช้ในงานวิจัยเรื่องปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครแล้ว และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha เท่ากับ .84 ดังนั้นในการหาคุณภาพเครื่องมือในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจึงนำแบบวัดฉบับนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha เท่ากับ .84

4.3 การให้คะแนน

คำตอบ	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
ใช่	1	0
ไม่ใช่	0	1

4.4 การแปลผล

คะแนนสูงสุดของแบบวัดฉบับนี้เท่ากับ 25 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน

5. แบบวัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ (Parental Monitoring)

ในการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ (Parental Monitoring) ซึ่งพัฒนาโดย นางสาวธิตนาถ ลิ่มอรุณ (2549) มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบวัดที่ตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในแบบวัดฉบับนี้มีข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ โดยเป็นข้อคำถามทางบวกทั้งหมด

5.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ นางสาวธิตนาถ ลิ่มอรุณ นำมาตรวัดมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยตามขั้นตอนการแปล โดยแปลเป็นภาษาไทยก่อน แล้วแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้งเพื่อดูความถูกต้องของเนื้อหาที่แปล ซึ่งจะมีข้อคำถามรวมทั้งหมด 12 ข้อ โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้นำไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 75 คนโดยได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r (r = .2319 , p < .05) ทุกข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .91

5.3 การตรวจให้คะแนนและแปลผล

คำตอบ	คะแนน
ไม่เคยเลย	1
น้อยครั้ง	2
บ่อยครั้ง	3
แทบทุกครั้ง	4
ทุกครั้ง	5

ในส่วนการแปลผลคะแนน เนื่องจากในงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ คือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผล ซึ่งจะไม่มีการแปลผลในเชิงคุณภาพว่าคะแนนเท่าใดจึงจะหมายถึงวัยรุ่นมีการรับรู้ว่าพ่อแม่ควบคุมดูแลตนเองมาก และคะแนนเท่าใดจึงจะหมายถึง วัยรุ่นมีการรับรู้ว่าพ่อแม่ควบคุมดูแลตนเองน้อย

6. แบบวัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและคู่นัดพบ

แบบวัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและคู่นัดพบนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีจำนวน 2 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองและคู่นัดพบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วัดการรับรู้รูปร่างหน้าตาของคู่นัดพบ ของผู้ตอบแบบสอบถามว่ารับรู้ว่าตนเอง และคู่นัดพบ มีรูปร่างหน้าที่ดี สวย หล่อ เพียงใดกำหนดให้มีคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ข้อ

6.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

6.2.1 ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามตามเนื้อหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้

6.2.2 นำข้อคำถามทั้งหมดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

6.2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากข้อ 6.2.2 แล้วไปให้วัยรุ่นหญิงที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คนทดลองทำ เพื่อวิเคราะห์ความเป็นมิติเดียวกันของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งฉบับ (Corrected item total correlation) โดยทั้งสองข้อได้ค่า CITC มากกว่าค่านัยสำคัญ critical r ($r = .2319$, $p < .05$) และได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .76

6.3 การให้คะแนน

คำตอบ	คะแนนข้อคำถามทางบวก
น่าสนใจมากที่สุด	5
น่าสนใจมาก	4
น่าสนใจปานกลาง	3
น่าสนใจน้อย	2
น่าสนใจน้อยที่สุด	1

6.4 การแปลผล

คะแนนสูง หมายถึง มีการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองว่าเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้ามสูง โดยคะแนนสูงสุด เท่ากับ 5 คะแนน

คะแนนต่ำ หมายถึง มีการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองว่าเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้ามต่ำ โดยคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 1 คะแนน

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเสนอเรื่องขออนุมัติในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนในสถานศึกษา

2. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด หากกลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจสามารถถามข้อสงสัยได้

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องตามต้องการแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลเหล่านั้นไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ใช้เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ใช้สถิติวิเคราะห์ Discriminant Analysis แยกกลุ่มตัวอย่างที่ออกนัดพบเร็ว กับกลุ่มตัวอย่างที่ออกนัดพบไม่เร็ว

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอในรูปตารางแสดงผล

2. แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการออกนัดพบกับเพศตรงข้ามโดยเสนอในรูปตารางผลการวิเคราะห์